

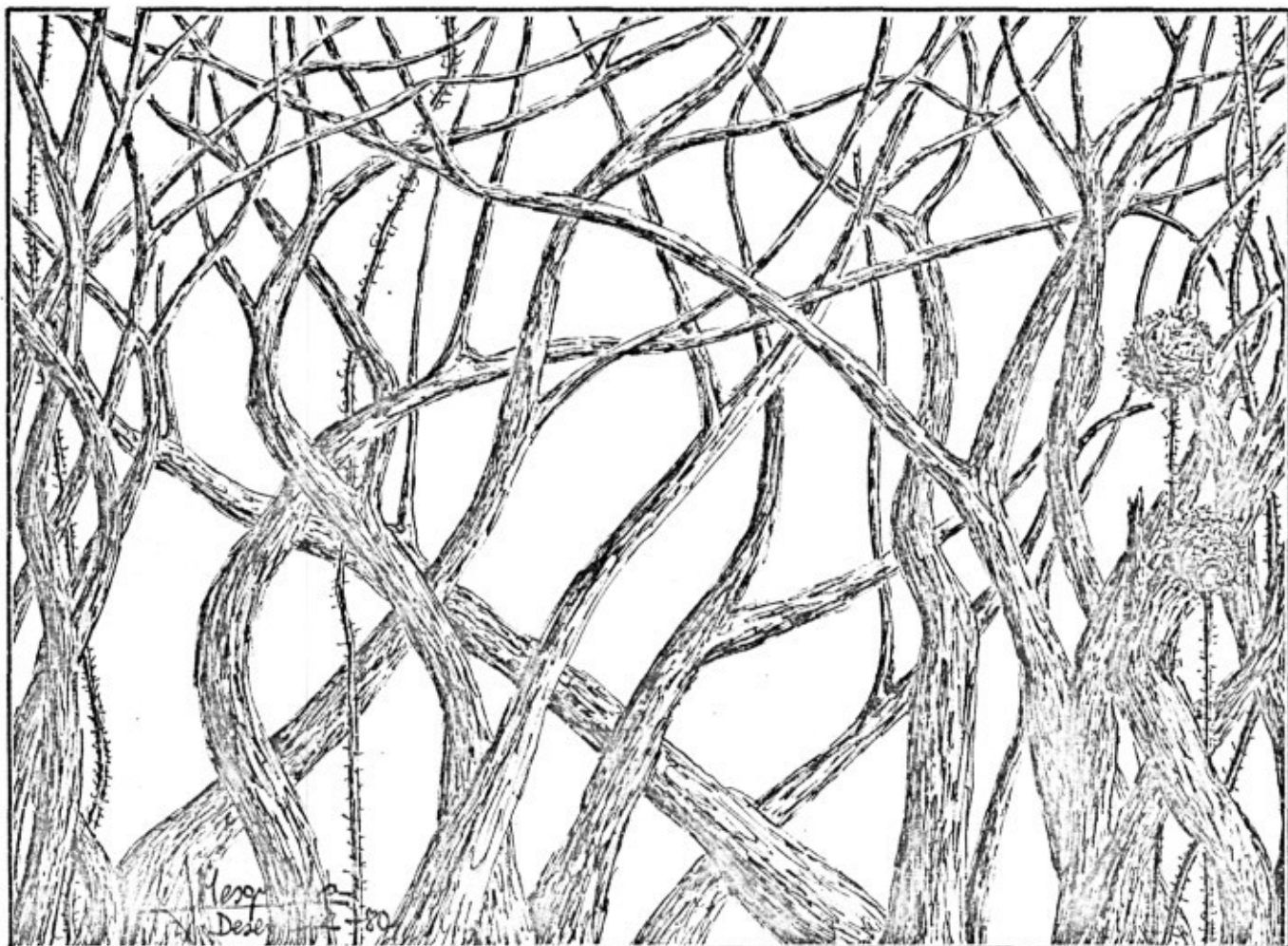
Flor de card

SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

febrer de 1981

en aquest número:

agraïment
garrot de roure
espipellades
els quatre clotets
la bandera, l'escut
punts i comes
l'honradesa
càrritx
es racó de sa padrina
personalitat
de cinema
costums
instruments
crònica informal
batec
objectors
c.d. cardassar
si lleu...

agraïment

Davant els aconteixements esdevinguts el passat 23 de febrer, en els que un grup de guàrdies civils i militars volgué canviar per la força la voluntat de tot un poble, els sotasignants, llorencins tots, volen donar les gràcies públicament a:

- 1.- D. Joan Carles I, per haver-se sabut posar en el seu lloc i controlar la situació, en uns moments on la confusió i la manca de govern haguessin pogut fer triomfar el cop.
- 2.- A la Ràdio i a la Televisió, per haver proporcionat una informació puntual dels esdeveniments.
- 3.- A Jordi Pujol, per haver transmès el primer missatge clar i tranquil·litzador a tota Espanya quan encara no se sabia ben bé l'abast de l'operació.
- 4.- A la Constitució, per esser un objectiu a defensar per tots els que no volen que la força s'imposi a la raó.
- 5.- Als diputats, a les Institucions, i, en definitiva, al poble, que va mantenir la serenitat que tocava.

Angela Soler Jaume
Caterina Ballester Riera
Joan Caldentey Planisi
Rafel Genovart Femenias
Antoni Mesquida Soler
Bartomeu Servera Ferrer
Gabriel Font Sureda
Andreu Melis Nebot
Josep Rigo Vaquer
Sebastià Miquel Matamalas
Joan Nadal Caldentey
Miquel Santandreu Sureda
Antònia Galmés Galmés
Sebastià Gomila
Antònia Brunet
Bàrbara Mesquida
Miquel Jaume Soler
Antònia Sureda
Margalida Jaume Soler
Guillem Quina Riera
Mateu Quina Riera
Antònia Garcia Servera
Caterina Ramis Garcia
Jaume Sales Melis
Bartomeu Massanet Gayà
Jordi Pont Salas
Joan Ramis Munar
Antònia Vaquer Bauçà
Caterina Ordinas Matamalas
Caterina Font Sureda
Felip Ramis Garcia
Maria Galmés Mesquida
Bartomeu Brunet Riera
Guillem Pont Ballester
Elisabet Nicolau
Guillem Soler
Francesca Sancho
Joan Rosselló Vaquer
Ramon Lladó
Jerònia Galmés
Rafel Melis
Salvador Galmés
Aina Maria Femenias
Antoni Font
Caterina Mesquida
Nieves López Moreno
Antònia Servera Matamalas
Andreu Amer
Caterina Mesquida
Caterina Roig Narimon

Ignasi Humbert Roig
Eduardo Perales Morillas
Joan Roig Mascaró
Pedro Galmés
Josep Sureda
Mateu Puigrós
Bartomeu Pont Estelrich
Mateu Girart
Joan Domange
Francesc Juan Bassa
Llorenç Femenias
Pedro J. Mas Servera
Pere Nadal Caldentey
Caterina Femenias
Carme Muñoz Fernández
Francesca Bauçà Roig
Francesca Rigo Vaquer
Maria Salas Riera
Bel Pont Ballester
Antònia Pont
Aina Maria Genovart
Joan Ramis Garcia
Miquel Pont
Maria Magdalena Pont
Andreu Melis
Guillem Nadal
Antònia Nadal
Joana Maria Genovart
Miquel Gelabert Payeras
Magdalena Riera
Joana Galmés
Margalida Vives
Joan Domenge Mesquida
Jeroni Francesc Llodrà Sureda
Caterina Pons Rigo
Maria Mesquida Puigserver
Agustí Domenge Brunet
Joan Nadal Caldentey
Francesca Mesquida
Aina Llodrà Sureda
Caterina Sureda Duran
Bàrbara Llodrà
Joana Domenge Mesquida
Maria Galmés
Antoni Genovart
Joan Santandreu
Antoni Melis
Gabriel Riera
Antoni Sansó

-garrot de roure

Això era i no era un poble petit, molt petit, situat a un lloc qualsevol del món, on la gent vivia feliç i contenta, plena d'il·lusió, pau i treball.

Una dia, quan els homes feinejaven, com de costum, al camp i al poble que daven tan sols els vells, les dones i els nins, ocorregué que un externs venguts Déu sap d'on, entraren de mala manera dins el graner on el poble estojava els sobrants de civada i blat de les índies que els alimentaria en cas de mala anyada, i feren net.

A la nit, quan els homes tornaren del camp i s'assabentaren dels fets, es reuniren urgentment per posar remei a altres possibles incursions dels externs. Acordaren que el més fort d'ells es quedaria sempre al poble per a vigilar el graner, i els altres li donarien una petita part de la collita per a mantenir-lo a ell i a la família.

L'escollit fou provist d'una grossa branca d'ullastre amb la que defensaria el poble en cas de necessitat.

I així anaven les coses fins que un dia tornaren aparèixer els lladres. El defensor, encoratjat, complí la seva missió com un valent, però arribada la nit cregué necessari demanar un altre home que l'ajudàs, ja que la propera vegada podien esser molts els lladres que venguessen a robar el gra. Li daren l'home i una altra part d'aliments per a ell i la seva família. La comunitat, d'aquesta manera, podria treballar tranquil·lament.

Passà el temps i les riqueses d'aquell poble tan feiner foren reclam de lladres afamegats. Els dos defensors complien be el seu treball, però cada vegada demanaven més homes forts per a tan perillosa tasca: cinc, deu, vint, cent... El poble tenia vertaders problemes per a mantenir tantes famílies, i la part de collita que havien d'entregar per alimentar-los era ja tan desmesurada que acordaren disminuir el nombre de defensors.

Per, ai! Quan aquests, acostumats a comoditats i privilegis, s'assabentaren de tal propòsit i davant la por de perdre'ls reaccionaren violentament en contra de la pacífica gent del poble. No cal dir que, esset ells, els defensors, els guardians, els forts i tenint les branques de roure, aturaren de cop les justes peticions del poble.

Gats de poder i'envalentits per la força, agafaren ells el maneig que amb encerts i equivocacions havien duit fins ara les persones que la comunitat havia triat. Exigiren del poble el doble de la collita que els pertocava (cosa que va fer que la gent s'empobrí fins al punt de passar fam), i prometeren que tota persona que es negàs a tal disposició o que remugàs en contra d'ella seria passada pel garrot de roure.

I encara són vius si no els han mort!

Bartomeu Matamalas

(Adaptació lliure d'una història dibuixada per Carlos Giménez)

SERVEI DE PSICODIAGNÒSTIC I ORIENTACIÓ - GABRIEL GENOVART SERVERA -

-Diagnòstic i tractament de les dificultats d'aprenentatge i retard escolar. -Rehabilitació dels trastorns i deficiències del lleguatge. -Problemes emocionals de la infantesa i l'adolescència. -Exàmens psicotècnics i orientació professional per a estudiants de EGB, BUP, COU i FORMACIÓ PROFESSIONAL. -Servei d'informació per l'estudiant.

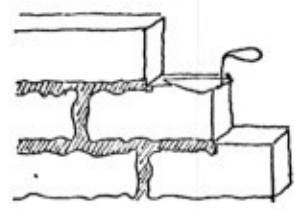
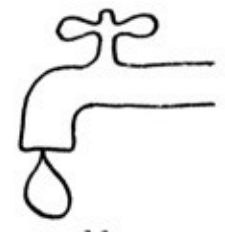
C/. del Sant Crist, 10
MANACOR
T. 55 07 88

EpiPelAoe. per J. cortès

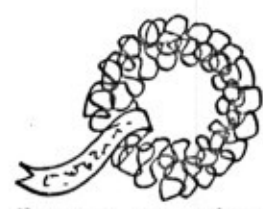
Anau completament equivocats.
Es que surt en es dibuix és en "Manolito", s'amic capitalista de na "Mafalda", i qualsevol possible semblança amb n'Agustín Rodríguez Sahagún, es nou president de la UCD, vos assegura que és una punyetera coincidència. Si fos ell, de cap de ses maneres hauria volgut sortir amb so puny alçat!

Vetua-el-món que he de comanar un pic an en P'oncet per fer un clot dins es corral!
Així, si duia sa sort de trobar aigua la podria cana - litzar i la vendria a tots es veinats.
Maldament sigui una cosa il.legal no crec que es batle me digués res! No és ver?

Saps que són de més putes es ciutadans que es lloren - cins!
Ara resulta que es Col.legi d'Aparelladors ha aturat un parell d'obres perquè se veu que no tenien es pa - pers ben estirats, i s'Ajuntament sols no se n'havia temut.
No, i sé ben cert que mira ben prim amb aquestes coses! No hi emporta que vos ne rigueu, és ben ver!

Poden estar alabats ets hotelers de Cala Millor amb s'Ajuntament de Sant Llorenç. N'hi hauran fetes po - ques de quebres amb s'urbanització!
M'han assegurat que n'hi va haver un que quan se'n va tèmer que tendríem batle socialista va tornarmés blanc que sa paret. Ara, quan ha vist es resultats, va més bufó que un indiòt passat Nadal!

Es primer diumenge de març, per retre es darrer home - natge an es Moleter, un centenar de persones, després d'haver anat a missa, dugueren una corona de flors an es camp de futbol.
Aiximateix és curiós que no hi hagués gaire futbolis - tes. No ho trobau?.

Es que no sabem si hi eren són es que infestaren es poble de papers quan va passar lo de sa placa. Com que ho feren d'amagat...
Així i tot no hi destriàrem es principals sospitosos. Ja ho val!

Amb una organització fora mida, dia primer de març, a sa Plaça Nova, hi hagué una grandiosa "Rua". S'al.lotea des poble, tota disfressada, va fer lulea fins a les tantes de sa matinada.
Hi havia tant de trull i tant d'ambient que sa gent, per veure-ho be, s'enfilava fins i tot per damunt ses teula - des!
Era cosa de veure, podeu estar segurs!

Tenc sa impressió que quan en Pere va dir que hi havia un secretari que volia sol.licitar sa plaça de Sant Llorenç, hi va haver alguns regidors que els va venir molt de nou, jutjant per sa cara que feien.
Ara que ja ho tenien tot arreglat amb so de Son Cervera...

FLOR DE CARD

sa millor
revista
des poble

Evidentment, sa revista de cada dia va a més. En es dar - rer Ple, per no anar més enfora, es batle va llegir una espècie de manifest fet per sa redacció de Flor de Card i tots es regidors presents el signaren.
Vos ne podeu avenir!?

I per acabar d'omplir aquest raconet, demanarem lo de sempre: transparència informativa, una biblioteca que funcioni, noms populars i en mallorquí a places i car - rers,...

POR --- potser qualcú
ALEGRIA -- no ho crec; potser
algú, pocs.
INCREDULITAT i/o RABIA -- ben-
segur un grapat
INDIFERENCIA -- moltets, d'això
sí

foren, de banda l'ESPECTACIÓ,
sentiments que flotaren un pam
per damunt les cases llorenci-
nes aquella nit del 23 de febrer.

El poble no es batejà, externa-
ment res no havia passat.

I...haviem roçat un canvi, radical i forçat, de sistema.

Quatre clotets

N'Antoni "Ilamp", el
mes passat va fer una
taringa de preguntes.

Jo vull afegir un ¿Per
què? deduït de la contem-
plació de les "entrades" dels
ajuntaments a l'any 79

Sant Llorenç -----	15.072.312 ptes
Sta. Margalida -----	38.773.787 "
Son Cervera -----	22.224.808 "

(Nota: aquests tres pobles són els
que més s'assemblen en quan a nú-
mero d'habitants; els dos primers
tenen practicamente la mateixa ex-
tensió i densitat. Presumiblement
també són semblants les places tu-
rístiques -en tot cas, la diferen-
cia de places no justificaria la
de milions-).

Artà -----	29.981.625 ptes
Capdepera -----	38.857.638 "
Muro -----	26.617.158 "
Santanyi -----	31.800.000 "

Llevat de Ses Salines, som el
poble que toca mar (no cont els
de la Serra) amb menys entrades.

Font: "Dades Balears 1979"
Consell General Interinsular

De tots és sabut aquell acudit
catellà que dia "Primero la men-
tura i después la estadística".

Però no deixa d'ésser curiós,
segons dades de la Delegació Pro-
vincial del Ministeri d'Indústria
i Energia, a Sant Llorenç, a
l'any 1977 i amb una població
total de 4.166 habitants, hi ha
solament 123 (cent vint-i-tres)
persones dedicades a:

ALIMENTACIÓ i begudes, textil, cal-
çat, pell, CONFECCIÓ, FUSTA i mo-
bles, paper, premsa i arts gràfi-
ques, química, ceràmica, vidre, ci-
ment i CONSTRUCCIÓ, transformats
metal·lics, fabrils diverses, ener-
gia, aigua i sanejament.

D'on es podria deduir que tota la
resta de població activa es dedi-
ca al turisme o al camp.

Sort que sabem allò de la mentida!

Això es fer un favor al
camp !! (no és estany
que hi hagi foravilers
de sobres)

Font: Localització
Industrial a les Illes

Potser també s'ha
de ressenyar un altre
fet; la participació
per primera vegada de
cinc llorencins -en quali-
tat d'actors- e l'escenifica-
ció d'una obra de TEATRE. He
escrit TEATRE i dic "primera vegada"
perquè tant l'obra com "el fer"
s'allunya considerablement de l'arxi-
coneguda i poblerina (?) "comèdia de
padrinetes". Enhorabona i...envant!

GRUP TEATRE DELS CAPSIGRANYS

JOANA DOMENGE

AINA LLODRA

JORDI DOMENGE

BERNAT LLODRA

GERONI LLODRA

GIMNÈSIES I PITIÜSES

de GUILLEM d'EFAK

la bandera, l'escut.... (2)

També crec que l'actual bandera anomenada del "castellet" consistent en les barres d'Aragó, i una franja blava a la part superior amb un castell blanc, usada pràcticament per molts organismes i ajuntaments de l'illa, és un invent del segle XIX la qual no té res a veure amb l'escut conce-
dit pel rei Sanxo als jurats de Ciutat.

Aquestes banderes mai no varen esser usades a la Part Forana, i molt man-
co a Menorca i Eivissa, perquè, vull insistir, que el senyal conredit pel
rei Sanxo és el de Ciutat i no del Regne. Prova d'això és que sempre l'he
vist representat a les cobertes dels llibres dels jurats de Ciutat, claus
de volta, i altres indrets dels edificis situats dins el terme de Ciutat.
Mai el trobareu a la documentació sortida de la Governació, Reial Audièn-
cia, Procuració Reial, Corts de les viles, etc. organismes que no tenien
altre símbol que les "barres" soles sense altre afegitó.

Un altre error bastant estès és el de creure que l'antic Gran i General
Consell tenia jurisdicció plena damunt totes les illes. Aquest organisme
anomenat per alguns historiadors Parlament del Regne, estava format prin-
cipalment pels jurats de Ciutat i pels Consellers ciutadans de diversos
estaments socials, els quals formaven una gran majoria, enfront dels con-
sellers representants de la part forana, sempre en minoria, de manera que
durant el llarg de la nostra història els pagesos sempre es veren perju-
dicats. Mai Menorca ni Eivissa tingueren representació al Gran i General
Consell.

També a les cobertes dels llibres d'actes (1410-1718) d'aquest màxim or-
ganisme hi veim representat l'escut quarterat de Ciutat, perquè de fet
els jurats ciutadans sempre "tallaren el bacallà". Podria citar molts de
casos d'abusos dels jurats ciutadans que volien emprar diners del Gran i
General Consell per adobar o invertir en coses que només eren de profit
ciutadà. No cal dir que els pagesos protesta-
ven fortament, com succeí l'any 1498 quan els
jurats de Ciutat proposaven en un Consell Ge-
neral adobar l'orgue de l'església de Santa
Eulàlia. (AGC 16 f.56). Altre tant succeïa
l'any 1542 quan també volien adobar la cam-
pana major de la Seu anomenada N'Eloi, que esta-
va esquerdada (AGC 29 f.72). Els pagesos "pin-
taven" tan poc que hi va haver temporades que
fins i tot els escrivans no es prengueren la
molèstia d'anotar el nom dels consellers vi-
lans als llibres d'actes.

Referent a Menorca i Eivissa he de dir que
són tan poques les vegades que surten a rotlo
al Gran i General Consell que es podrien comp-
tar amb els dits de les mans i encara sobra -
rien dits. Tant en aquests llibres d'actes com en els anomenats "Extraor-
dinaris Universitats" com als de "Lletres Missives", llibres que tracten
de coses i assumptes dels jurats de Ciutat i Regne de Mallorca, veim que,
per exemple, quan els jurats de Menorca s'acosten als de Mallorca amb pe-
ticions o reclamacions ho fan més en to de súplica que no d'exigència i
quasi sempre es tracta de demanar blat, quan pateixen fam, o ajuda mili-
tar quan tenen por de qualque invasió de gent no desitjable. Els jurats
de Ciutat solen contestar dient que reconeixen que aqueixa illa "és part
e membre del present Regne" però així i tot que s'espabilin si volen blat
i que en cerquin allà on en puguin trobar... que aquí també hi ha neces-
sitat; si els ne deixen, solen seguir la tàctica d'aquella dita llatina
"do ut des" -don perquè tu em donis- advertint que a canvi els menorquins
remetran aquí bestiar perquè la Ciutat pateix necessitat de carn.

-oOo-

Els nostres dies en què les circumstàncies polítiques de l'estat espanyol
fomenten les autonomies regionals, aquí a Mallorca s'ha mogut el tema de
quina havia d'esser la bandera representativa de la "regió balear" i
quin s'ha de donar a la nostra llengua. S'ha mogut una especie de polèmi-
ca on tothom hi ha pres part.

Si hi ha els arquitectes, notaris i altres oficis que tenen els seus cor-
responents col·legis o confraries que defensen els seus interessos, l'in-
trussisme, i fins i tot poden fer demandes judicials, entre els historia-
dors no passa igual, tothom es creu tenir dret a opinar. De qualsevol in-

.../...

.../...

dret de Mallorca s'alcen acadèmics que exposen els seus punts de vista irrefutables. A les revistes i periòdics, i sobretot als tres diaris ciutadans cada dia durten articles i càrtes d'aquests "doctors" que ho saben tot. N'hi ha que estan tan satisfets de les seves parides que envien els seus escrits a tots els diaris perquè els seus dois tenguin un difusió més ampla; d'altres no dubten insultar i menysprear els vertaders investigadors o entitats que treballen per una autèntica cultura. D'altres van més enllà i s'atreveixen a publicar llibres abusant de la magnificència i bona fe de les entitats patrocinadores.

(Continuarà)

Ramon Rosselló

FULLES DE BLOC

punts i comes

Si ara pens que pensar és bo,
és perquè sé que en faig de l'avui un demà,
em dic si l'amor és sols una cançó,
o si el vent em du paraules amagades en el temps;
i és que el vaixell, amic, va solcant la gran mar,
i assegut al cafè, mirant el carrer,
no es pot treure mai cap solució.

Si ara escric, no és tan sols per escriure,
sent el meu cos que em diu: vull sortir d'on estic,
sé que m'agradaria esser lletra i assolar-me en un paper,
i amb altres petites lletres formar paraules;
i és que el vaixell, amic, va solcant la gran mar,
sé que a vegades et trobes quasi del tot enfonsat
en una vertadera lluita per sobreviure.

I ara que em vull aturar, veig que em sobren les forces
per seguir lluitant contra aquells poemes,
els qui pels seus desitjos voldrien esclafar-me el cap
i posar-me un anunci que digués: qui el vol comprar?
i és que el vaixell, amic, va solcant la gran mar,
i si t'atures a mitjan camí, la boira el tancarà,
i llavors et serà difícil caminar.

Rafel Duran

l'honradesa

Dos per dos, quatre. Vint per dos, quaranta.
El compte és clar... si aquell qui multiplica
no hi té comissió i no rectifica:
dos per dos... cinc!; i vint per dos... setanta!

Són coses del progrés. Ningú s'espanta
si fins la matemàtica claudica.
La lliçó de l'escola es sacrifica
i el manament que estorba se decanta.

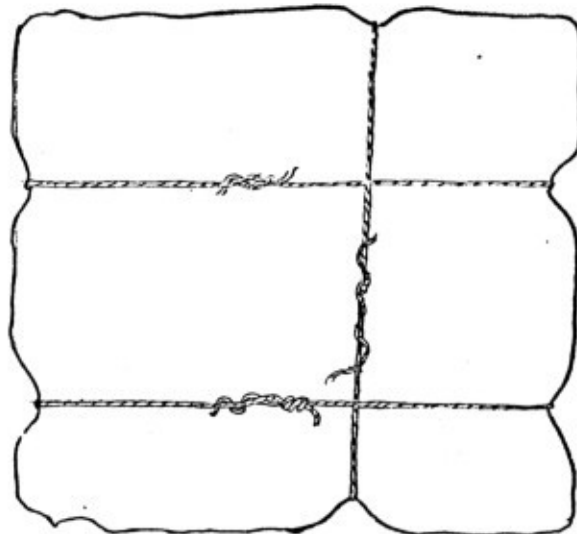
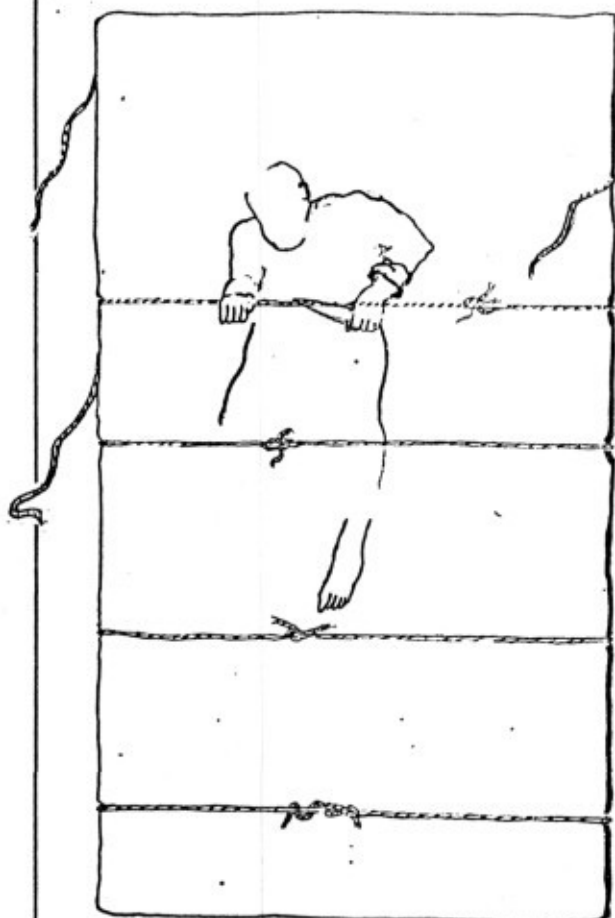
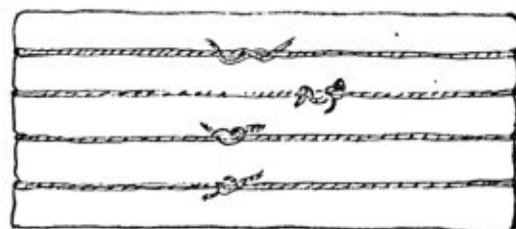
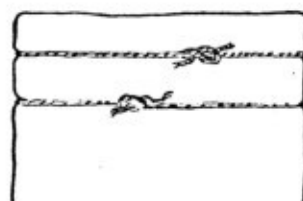
¿És virtut antiquada l'honradesa?
¿Era exclusiva de la gent pagesa,
que segellava els pactes de paraula?

¿Heu sentit parlar mai de consciència?...
Potser contestareu amb insolència:
-En tenc una olla gran damunt la taula.

Pere Orpí

Carità

ES RACÓ DE SA PADRINA

P'es darrers dies fan bulla
i jo no em 'via temut;
madona, jo som vengut
per sa taiada de xuia.

Cada any, es dijous jarder,
jo solia fer una fressa;
enguany sa meva mestressa
troba que no m'està bé.

Sa ximbomba sona trista.
Madona, ¿no la sentiuh?
Això és senyal que no teniu
aigordent p'es ximbombista.

Sa meva ximbomba treu
més que una possessió;
en tocar-la fa remor
més que ets orgues de la Seu.

Ara vénen set setmanes,
totes de menjar llegum;
a Pasco hi ha un costum:
que el qui té xot, fa panades.

Sa Corema ja se'n ve
i es dejunar m'inquieta;
una promesa tenc feta:
de fer-lo com dormiré.

(Del "Cançoner Popular de Ma-
llorca", volum III)

Triadella a càrrec de J. Rosselló

personalitat

Vull aclarir abans de tot que la rà-
bia, i sobretot la meua personali-
tat han estat els que m'han impul-
sat a redactar aquestes quatre ret-
xes.

Hi ha una sèrie de persones en el
nostre poble que es donen uns aires
de lliberals, demòcrates, oberts i
nacionalistes i es dediquen, sobre-
tot, a criticar. Amb això no vull
dir, ni molt menys, que no hi hagi
d'haver crítica, però sí que quan
es critica algun fet, persona o el
que sigui es tengui, al manco, una
petita idea del que s'està criticant.

Aquestes persones, des del meu punt
de vista, diria que només aparenten
aqueixa llibertat, aqueix naciona-
lisme, i que vertaderament són tan-
cades de dalt fins a baix. Idò, per-
què aparentar aqueixa llibertat? Jo
diria que és molt clar: tenen uns
companyes que ells sí que vertadera-
ment són lliberals, demòcrates i na-
cionalistes que estan lluitant pels
seus ideals. Si aquestes persones a-
parenten aqueixa llibertat podran u-
nir-se a ells; del contrari, no. Jo
diria que, sobretot, els tenen enve-
ja.

Però la putada més grossa no és aque-
ta. Encara, llavors, es dediquen a
criticar si jo, si tu, si alguns dels

seus companys estan lluitant per una ideologia no expressada abans, per
així enfortir més la seva personalitat, quan precisament és personalitat
el que els manca a aqueixes persones.

No perquè està de moda parlar de democràcia o de llibertat hàguim d'es-
ser lliberals o demòcrates, si vertaderament ens repugna la democràcia.

No perquè els teus companys siguin d'ideologia política esquerrana o de
dretes tu hagués d'esser-ho si no t'ho sents.

Crec que hauríeu de fer un pensament ben fet, i si algun dia vos decidís
seu a lluitar per la vostra ideologia, sigui la que sigui, llavors sí
que tendríeu una personalitat.

Rafel Melis

ELECTRODOMESTICS

I

FONTANERIA

ORDINAS - FEBRER

Major, 22 - T. 569100

Francisco Umbert Perelló
CA'N XESC

Reparaciones Eléctricas del Automóvil

c/. Clavel, 20 — Teléf. 56 90 67
SAN LORENZO (MALLORCA)

LA EQUITATIVA

asseurances

ALFA

màquines de cosir

B. POLIT

Cardassar, 17

ACORDS DE L'AJUNTAMENT

PLE DEL TRES DE FEBRER DE 1980

La Comissió de Festes estarà composta per: President, Eduardo Perales Morillas; vocals, Josep Sureda Fullana, Bartomeu Pont Estelrich i Mateu Girart Pont.

Ratificar l'acord de la Permanent segons el qual els guàrdies municipals passen a nivell 4, ja que la secretaria ha passat a nivell 2.

Que el personal contractat cobrarà segons el conveni col·lectiu que pertotqui, amb caràcter retroactiu a partir del primer de gener d'enguany.

El punt 4 feia referència a la recepció de la urbanització Son Moro.

En primer lloc es va llegir l'informe d'Antoni Lliteras Pascual, cap del gabinet d'assessorament a les corporacions locals del Consell General Interinsular, que, entre altres coses, deia:

- No hi ha projecte d'urbanització.
- Que els propietaris s'havien de cuidar dels costos d'urbanització.
- Que les despeses de manteniment també havien d'anar a càrrec dels propietaris.
- Que, si bé no hi ha projecte d'urbanització, l'Ajuntament ha anat donant llicències d'obres i cobrant arbitris municipals.
- Que si els informes dels Serveis Tècnics de l'Ajuntament eren favorables es podria, en principi, rebre la urbanització.
- Que segons l'Aparellador municipal hi ha "algunas deficiencias", i que les despeses d'arranjament han d'anar a càrrec dels promotors.

Seguidament es va llegir el dictamen de la secretaria, del que separen alguns punts:

- Que perquè es pugui fer la proposta d'acceptació abans hi ha d'haver els informes favorables dels Serveis Tècnics.
- Que l'Ajuntament ha de tenir els plans i memòries de les xarxes de serveis.
- Que és convenient que s'exigeixi una garantia als promotors per arreglar les deficiències.
- Que convendria més esperar que començàs el nou Secretari per acceptar la urbanització.

A pesar de tot això, l'Ajuntament acordà per unanimitat rebre la Urbanització, que tindrà efecte quan els promotors hagin ingressat a un compte a favor de l'Ajuntament la quantitat que els tècnics considerin necessària per arreglar tot lo que no estigui així com toca.

Abans de deliberar el punt que tractava sobre l'adjudicació de les platges, el secretari va llegir el següent informe:

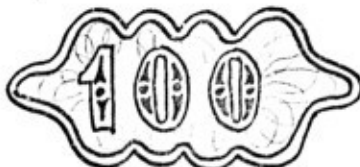
- No hi ha cap petició registrada.
- Es vol fer d'una manera que no està inclosa dins el Reglament.
- La Caporalia de Costes encara no ha contestat a l'escrit que li enviaren.
- No està aprovada l'ordenança fiscal per a la prestació de serveis a les platges, i per tant, encara no hi ha tarifes.

Malgrat l'informe del Secretari, s'acordà:

-Adjudicar per concert directe a D. Agustí Rosselló Gomila els lots 1 al 5 de la platja de Son Moro per dos anys: 5.512.500 ptes per enguany, i 5.775.000 per l'any que ve. Ha de bestreure el 4% per adelantat. Cada any pagarà la meitat el dia del contracte i l'altra el 1er d'agost. Si hi posa més coses que l'any passat, haurà de pagar més.

-Adjudicar el lot 6 de Sa Coma a D. Sebastià Pascual i el 7 a D. Joan Mascaró Fullana. Enguany pagaran 735.000 ptes perhom, i l'any que ve 770.000. També hauran de bestreure el 4% i ho pagaran a bocins, com a Son Moro.

Resum a càrrec de Josep Cortès

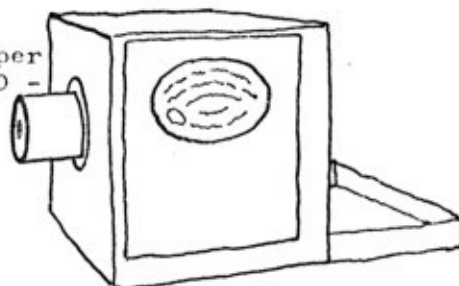

de cinema

ANTECEDENTS

- 1.822.- Louis Daguerre inventa el "DIORAMA", que era una cosa parescuda a una versió pintada d'una desfilada. L'espectador mirava d'assegut el pas d'una sèrie de làmines pintades.
- 1.823.- Joseph Nicephore Niepce consegueix una fotografia ("La mesa servida") després de 14 hores d'exposició, si bé no era de molta qualitat.
- 1.824.- Peter Mark Roget descobreix que una imatge persisteix en la retina durant uns segons després d'haver passat realment. Exactament 2'45 segons.
- 1.825.- Això va permetre invents com el "TAUMATROPO", del mateix Roget, el "ESTROBOSCOPIO", de Stempher i la "RODA DE FARADAY".
- 1.839.- Daguerre consegueix una fotografia amb mitja hora d'exposició i presenta a París el "DAGUERROTIPO".
Henry Fox Talbot perfecciona a Londres el seu "CALOTIPO".
- 1.847.- La fotografia ja era un fet i només a París es venen mig milió de plaques.
Baudelaire va dir: "A partir d'avui la pintura ha mort". El temps ha demostrat lo contrari.
A.F. Plateau combina aquestes joguets científiques amb la fotografia i durant els seus experiments queda cec mirant el sol quan tenia 28 anys, però aconsegueix projectar unes imatges mòvils a una pantalla. Era el "FENAKISTOSCOPIO".
- 1.874.- Jaussen reflexa el "Paso de Venus" amb el "REVÓLVER ASTRONÒMIC".
- 1.881.- Reynand crea el "PRAXINOSCOPIO", espècie de teatre òptic.
- 1.891.- Demeny ideà el "FOTOFONO".
- 1.892.- Edison construeix el "KINETÓGRAFO", per a registrar 46 imatges i el "CINETOSCOPIO", per projectar-les.
- 1.894.- Demeny inventa el "CRONOFOTOGRAFO".
- 1.895.- Els germans Lumière presenten la pel·lícula "La salida de los obreros de la fábrica", el dia 28 de desembre. Aquesta data es considera la del naixement del cinema. El pare de Louis Lumière va comprar el Kinetoscopi de Edison per 6.000 francs. Després de perfeccionar l'invent feren demostracions a París i a Lyon. La primera projecció pública va ser l'esmentat 28 de desembre de 1895 en el Gran Café de París. El preu era de 1 franc i hi acudiren 33 espectadors, però fou tal l'èxit que tres setmanes després ingressaven 2.500 francs diaris. L'aparell Lumière impresionava 16 imatges per segon. Els germans Lumière enviaren el seu operador per tot el món i el 1897 tenien un catàleg de 358 títols. Els germans Lumière són realment els inventors del cinema tal com el coneixem avui. Les pel·lícules eren rodets de 15 metres i el programa durava devers 20 minuts. Alguns títols eren: "El desayuno del bebé", "Querrela infantil", "Baño en el mar", "La llegada del tren", "La coronación del Zar Nicolás II", "Barca saliendo del puerto".
- 1.980.- Des de la invenció del cinema -1895- s'han fet més de 250.000 pel·lícules. Això són 7'5 quilòmetres de film o 50 anys de projecció contínua, dia i nit.

el DAGUERROTIPO

costums

Llavors venia es temps d'anar a sembrar es camps. Durant s'hivern,ets ho mós que no podien entrar dins es sembrat per haver plogut de demés, se n'anaven a sa muntanya i treien garriga: treien es rabassons de ses mates i convertien sa garriga en rota, hi sembraven pèsols o xitxeros primerencs. Amb això es nostre poble va tenir molt de progrés.

P'es mes d'octubre, a sa Festa de ses Verges, començava sa temporada d'es bunyols. Era es dia que nins i nines anaven d'excursió i li deien Panca-ritat.

Ses joves que tenien enamorat solien esser rondades per una rondalla que cantaven alguns joves baix de sa finestra. En haver acabat de cantar sa mare obria sa casa i les convidava a menjar bunyols.

Seguia sa Festa de Tots Sants. Tampoc no hi faltava aquest dia es plat de bunyols,després d'haver vengut de visitar es cementeri per pregar p'es nostros avantpassats i difunts. Solia reunir-se sa família per passar el Rosari i sopar plegats. Ses campanes tocaven de mort tota sa nit per fer mos recordar que també algun dia mos tocarà a noltros. Que el vegem al Cell.

Entre es mesos de Novembre i Desembre hi havia sa plena de ses matances i sa gent anava més alegre. Se convidava sa família i ets amics i se feia un bon sopar i foc de matances.

S'acostaven ses festes de Nadal. Procuraven fer un bon gall o indiote. Es dissabte de Nadal sa cuina estava ben emblanquinada i es Tió preparat. Dins algunes cuines aquest vespre jugaven a cartes. A ses tavernes o casinos solien jugar a sa guixa, o sigui, a sa Loteria. Ses madones ja pre paraven sa farina de força, ets ous i saïm per a fer ses ensaimades.

Com que en aquell temps no hi havia ni ràdio,ni televisió ni cinema, eren molts es que anaven a matines a sentir sa Sibil·la, ses Nadales i l'Ofici.

Sa gent jove i molts d'altres solien estre nar un vestit nou per ses Quarante Hores, que se celebraven per Cap d'Any o a sa Festa dels Reis, que no eren tan rics com ara, però tots es nins estaven contents.

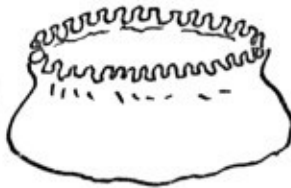
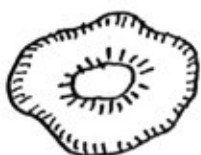
Després venia sa Festa de Sant Antoni. Gràcies a Déu ha tornada revivre, fent benefides i carrosses. Primer hi havia molts d'animals. Solien baixar de ses possessions, però avui es tractors els han suplít.

Després venien es Darrers Dies i sa gent feia molta bulla, amb ximbombes, disfressats i disbarats. Gràcies a Déu això s'ha superat!.

Llavors venia sa Corema, que era molt dura, amb molts de sacrificis i de junis. S'anava a sentir es sermó que pedricaven quasi tots es dies. Se retiraven totes ses músiques, guiterres, balls de bot, xarangues,... fins a ses festes de Pasqua, que eren esperades amb gran alegria, per poder menjar panades, sobrassades i carn. Durant sa Corema se feien es coca - rois de blada i seba i coques amb verdura. Es porc que havien mort havia de durar fins an es segar i batre, que són en es mesos de juny i juliol.

Devers es mes de març, per sa festa de Sant Josep, solien sortir es caragols. Era una festa quan se reunia sa família per menjar sa caragolada, que se feia amb faves tendres, pèsols,... Quin temps era aquell!. Avui ja és impossible fer aquelles festes!.

Francesc Clapés

crònica informal

En vista que el sol de cada dia té més poca son, els nostres regidors trobaren que no faria gens lleig començar els plens una mica més tard, i decidiren posar-s'hi a les nou. Quatre espectadors de diversa ideologia se resignaren a posar les anques damunt els rostidíssims bancs de la Sala, per tal de veure què punyetes decidirien aquesta vegada. El regidor Bauçà, com no poques altres vegades, no hi era, però, així i tot, començaren a llegir l'acte del darrer ple.

El primer punt feia referència als serveis que s'havien d'oferir als disminuïts físics i mentals. Per als primers se parlà de fer aparcaments, de posar telèfons públics, de fer fer rampes als edificis,... Per als segons, proporcionar-los un servei de transport de Sant Llorenç a Manacor, per tal que puguin anar al col·legi d'educació especial "Joan Mesquida". Quedaren que se'n cuidaria el regidor Perales.

Fa un parell de mesos els nostres capdavaners acordaren que convendria llogar un arquitecte pels assumptes urbanístics, ja que un aparellador, a vegades, no estava prou enterat de la cosa. Enviaren un escrit al col·legi d'arquitectes perquè tots els interessats enviassen un "currículum" i una tarifa de preus. N'hi va haver devers mitja dotzena. Com que el rectificar és de savis, alguns s'ho pensaren un poc millor i digueren que "per canviar teules s'ha de menester un projecte, i això no se veuria amb bons ulls", que "un ciutadà no està emparat dels assumptes del poble", que "val més un aparellador de poble que un arquitecte de ciutat", i altres opinions consemblants. Me sembla que va ser en Pere que els va dir que això s'ho havien d'haver pensat abans, però que ara, després d'haver acordat una cosa, escrit al col·legi i rebut una partida de sol·licituds feia no-sé-què canviar de parer! Els va convèncer i quedaren que s'entrevistarien amb un parell dels interessats i que la permanent decidiria.

Pareix ésser que els papers del recaptador pagat ja estan a punt i que els comptes són aquests (ho he rodonejat tot):

A recaptar	14.000.000 de pts.
Recaptat i entregat	5.000.000 "
Recaptat i no entregat	1.000.000 "
Pendent de recaptar	8.000.000 "

S'acordà donar quatre dies de plaça al recaptador per pagar el milió que deu; cobrar els 8 milions pendents per l'executiva, si no volen pagar a les bones.

La nostra Corporació trobà que s'havia de fer una moció de condemna als que intentaren pegar un cop d'estat i una de confiança en les institucions democràtiques.

Resulta que fa un parell d'anys que feren un contracte amb l'amo d'un pou, segons el qual, quan s'Ajuntament decidís canalitzar les aigües, ell seria el venedor. El contracte el feren davant un notari. Per lo vist hi ha altres propietaris de pous que, clandestinament, o no tant, i sense pagar impostos ni reunir les condicions higièniques exigides, venen aigua a algunes cases del poble. El que va signar el contracte, lògicament, està empenyat i en va parlar a l'Ajuntament. Alguns regidors intentaren disculpar el fet adduint arguments que no sempre s'avenien amb la lògica, perquè pareix ésser que n'hi ha més d'un que hi està empastissat. Quedaren que ho consultaran amb el Consell.

Se veu que la cadira del conductor del camió dels fems és una cadira problemàtica. Mirau, sinó, en poc temps quants s'hi han assegut! Digueren que l'anterior havia dit, entre altres coses: "Que volia més paga", "que els papers no venien així com toca", "que volia una contesta el mateix dia", "que si no, agafaria quinze dies de vacances i que ja no tornaria", ... Deliberat l'assumpte i resultant que ningú no havia vist els papers, que no li podien contestar el mateix dia i que en coneixien un que no era gens conflictiu, acordaren proposar el lloc a n'Antoni Marsanet, amb la condició que cobraria lo mateix que els de EMAYA, la companyia que se'n cuida dels de Ciutat.

El regidor carrioner Mateu Puiggròs va llegir un paper en el que feia a se

.../...

.../...

bre a la Corporació que n'hi havia un que havia oferit uns focus per posar al camp de futbol que estaven molt bé de preu: amb cinc mil drets en sortirien. L'Ajuntament trobà que un negoci així no se podia deixar perdre i quedaren que els comprarien.

Abans d'acabar, el secretari en funcions les va fer a sebre que en Miguel Angel García García, jove secretari de la vila de Madrid, havia telefonat demanant la plaça de Sant Llorenç, i que no ho havia posat a l'ordre del dia perquè ja estava repartida. Després d'haver fet unes inútils puntualitzacions acordaren dir-li que sí i que, maldament encara no tengués el nomenament, podia venir com més prest millor.

Quan ja s'aixecaven de la cadira, el batle va llegir el manifest d'agraïment que encapçalava aquesta revista i tots, començant pel secretari, el signaren.

Josep Cortès

BATEC

GENER

- Dia 5.- Arribada dels Reis. Han repartit ses juguetes da damunt es Lloc Sagrat.
- Dia 6.- Ha arribat sa trista nova que, a la India, ha mort En Joan Caldentey, "Pinxo". Qualque vegada havia col.laborat a Flor de Card.
- Dia 16.- Dissabte de Sant Antoni. S'han encès devers una dotzena de foguerons.
- Dia 17.- A les 3'30, i des d'es lloc de costum s'han fet ses beneïdes. Han anat bastant animades. No hi ha hagut premis per a ses carrosses; tots es participants han rebut uns presents.
- Dia 18.- Avui, diumenge, després de sa missa d'es vespre, s'ha encès es fogueró a sa Plaça Nova. Ball de bot ben vitenc i animat. S'ha convidat a sa gent a menjar pa i llonganissa.
- Com cada any, també enguany s'ha celebrat, en es mes de gener, es "Dia de la no violència".

FEBRER

- Dia 2.- A la parròquia s'ha celebrat sa festa de ses Mares Cristianes.
- Dies 21 i 22.- Sa nit d'es divendres an es dissabte ha fet neu. Per dins es poble no se n'ha posada, però sí per foravila, des d'abans de Calicant i de per devers es Gorgs de Ses Planes per amunt, cap a ses Bagures, Inferns, Puig d'Alpara, etc.
- Dia 26.- Dijous "jarder", fresses i blavet.
- Dia 28.- Sa música ha sonat a sa Plaça Nova i s'Ajuntament ha donat un obsequi a tots es nins i nines que anassen disfressats.
- Dia 17.- Diada esportiva a Sant Llorenç amb participació d'ets alumnes de ses escoles de sa Comarca: de Sant Llorenç cap a Cala Ratjada.
- Durant es mesos de gener i febrer, organitzats i patrocinats p'es Consell Insular, Ministeri de Cultura i amb sa col.laboració d'es nostre Ajuntament, hi ha hagut tres conferències i un concert. Una de jardineria, a càrrec del Sr. Uli, una altra sobre la història de la premsa a Mallorca, per Gaspar Sabater i la tercera sobre música clàssica mallorquina, a cura de Joan Noll. El concert anava a càrrec de l'Orquestra Ciutat de Palma.

Guillem Quina i Joan Rosselló

val més...

- Val més esser cosí de sa madona que germà de l'amo.
- Val més caure en gràcia que esser graciosos.
- Valen més dos dits de front que una quarterada d'hort.
- Val més un mal cavalcar que un bon anar a peu.
- Val més un "té" que dos "te daré".
- Val més dur dol que morir-se.
- Val més néixer amb estrella que estrellats.
- Val més sa corda que es bou.
- Val més sa que guarda que sa que cura.
- Val més anar tot sols que mal acompanyats.

(Del Refranyer Popular, de Miquel Fuster)

objectors DE CONCIENCIA

El M.O.C. (Moviment d'objectors i objectores de consciència de l'Estat Espanyol) és la coordinació de tots els grups d'objecció de l'Estat Espanyol. Va néixer "oficialment" a principis de gener de l'any 1977 i en aquells moments aplegava tots els objectors de consciència no testimonis de Jehovà (no arribava a la trentena). Coordinació no exempta de problemes, cal reconèixer-ho, degut a la diferència d'ideologies i plantejaments entre els diferents grups que s'hi troben.

Al llarg d'aquests quatre anys llargs, s'ha donat un procés continu de renovació que -lògicament- no ha acabat i del que han anat sortint algunes conclusions: com són els dotze punts bàsics, la declaració ideològica del M.O.C., el congrés fet a Landa (Euskadi) l'agost del '79 i la posatura de rebuig a l'avantprojecte de llei.

DOTZE PUNTS BÀSICS

- 1.- QUE NO DISCRIMINI CAP MENA DE MOTIU PER L'OBJECCIÓ: No s'ha de fer cap tipus de diferència en raó de les motivacions que aporta l'objector. La consciència és indivisible.
- 2.- QUE HOM NO JUTGI LA CONCIENCIA EN CAP TRIBUNAL: N'hi ha prou en que l'objector declari "motius de consciència", perquè aquests li siguin reconeguts. La consciència no es pot objectivar.
- 3.- QUE NO EXISTEIXI EN CAP MOMENT DEPENDÈNCIA DE L'AUTORITAT O JURISDICCIO MILITAR: S'ha de mantenir la independència de l'estament militar en tot moment (allistament, talla, estructura de l'estatut i el servei civil, situació posterior, document acreditatiu...).
- 4.- QUE RECONEXI EL DRET A L'OBJECCIÓ ABANS, DURANT I DESPRÉS DE L'ACOMPLIMENT DEL SERVEI MILITAR, TANT EN TEMPS DE PAU COM DE GUERRA: La consciència no és immutable. En temps de guerra és quan pren el seu sentit profund l'objecció. Reduir el dret a l'objecció a certs moments, nega el dret a canviar a la persona.
- 5.- QUE RESPECTI ELS DRETS CIVILS QUE CORRESPONEN A LA SITUACIÓ CIVIL DE L'OBJECTOR: No s'ha d'excloure cap dret ni llibertat bàsics (reunió, associació, sindicació, expressió, informació, consciència,...).
- 6.- QUE RECONEXI UN SERVEI CIVIL DESMILITARITZAT, QUE NO ATEMPTI ALS INTERESSOS DELS TREBALLADORS: No augmenti l'atur, no faci competència professional a certs sectors, que no trenqui vagues.
- 7.- QUE LES ACTIVITATS DEL SERVEI CIVIL SIGUIN D'INTERÉS POPULAR I SE CENTRIN EN ELS CAMPS MÉS DESATESOS: Educació i cultura popular, medicina preventiva, defensa de la natura, lluita per la pau, marginació (disminuïts físics, deficientes mentals, malalts crònics, tercera edat, marginació juvenil, infants abandonats,...).
- 8.- QUE EL SERVEI CIVIL ES REALITZI PREFERENTMENT EN LA REGIÓ D'ORIGEN DE L'OBJECTOR: En funció de la naturalesa del treball i tenint en compte la solidaritat entre les diferents zones, així com l'opció i capacitat de l'objector.
- 9.- QUE NO EXISTEIXI CAP MENA DE DISCRIMINACIÓ EN RAÓ DE LA PRESTACIÓ D'UN SERVEI CIVIL O MILITAR: En els plans social, laboral, econòmic, ex -

cepte, quan això derivi de la diferent naturalesa dels mateixos.

10.- QUE LA DURADA DEL SERVEI CIVIL SIGUI IGUAL A LA DEL MILITAR: Altra-
ment seria una forta discriminació i un càstig.

11.- QUE ES RECONEIXIN ELS SERVEIS CIVILS REALITZATS FINS ARA: S'ha de
comptar en el temps que els objectors han dedicat als serveis, i aquests
han de continuar legalment.

12.- QUE ES DEROGUI LA LEGISLACIÓ REPRESSIVA CONTRA L'OBJECCIÓ: Article
383 bis del Codi de Justícia Militar; Decret 3011/77 sobre objecció de
conciència per motius religiosos.

Grup d'Objectors de Mallorca

C. D. CARDASSAR

Pl. General Franco, 3

Tel. 56.90.05 — SAN LORENZO

El relato de las actividades de este club durante el mes de febrero han sido normales y monótonas. Por parte del tesorero se entregaron las cuentas de entradas y salidas, que están a disposición de cualquier aficionado interesado en ello. Además tenemos en proyecto, con una buena predisposición por ambos clubs, hacer un contrato de afiliamiento con el C.D. Son Carrió, y así aumentar el potencial deportivo de ambos clubs. Al mismo tiempo, en la mente nos queda rete-

nida la idea de lograr un equipo de juveniles comarcal, que aprovechando el buen momento deportivo de estos jóvenes no sería difícil de lograr.

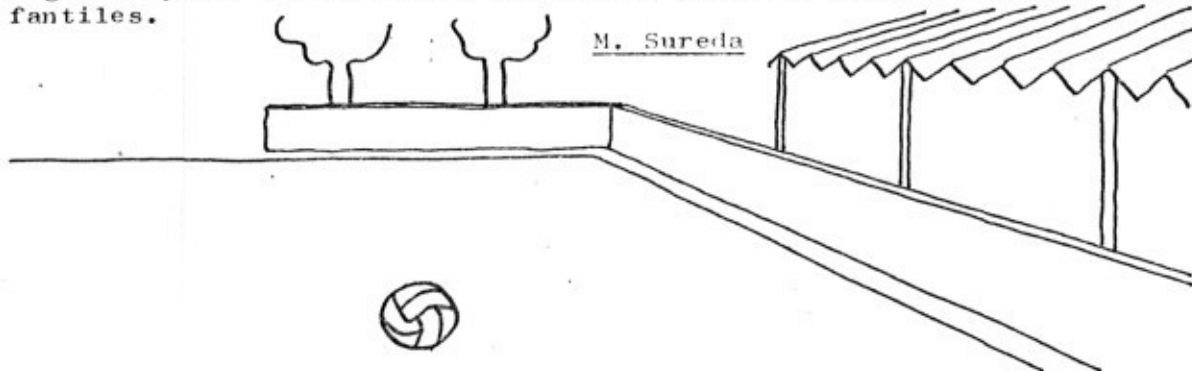
Digo ésto como mera resqña, para decir al lector de esta revista y al buen aficionado al fútbol, que este club no se mantiene hermético al balón-pié, y que aunque por el momento sea su única actividad, sin dejar la supremacía, podría dar paso a otras secciones con mayor número de gente entremezclada, con la que el club quedaría enriquecido y favorecido.

A los resultados deportivos también les podemos dar el calificativo de normales, y no aptos para cardíacos sus desarrollos, dando la casualidad que durante el mes de febrero todos han seguido una misma tónica. Ganamos en los últimos minutos a un Molinar mermado en sus efectivos. Empatamos con un S.P. Caimari en su feudo en el último minuto, y en honor al equipo cabe decir que a pesar de la inferioridad numérica a partir del minuto 20, que por expulsión de A. Roig, obra de un árbitro alucinado, como diría algún palmesano, se luchó contra la contrariedad hasta el final. En partido contra el Ferriolense, lejos de hundirse al encontrarse el marcador con un dos en contra, presionó todo el partido, no con muchos aciertos, pero los suficientes para remontar el marcador y al final alzarse con la victoria.

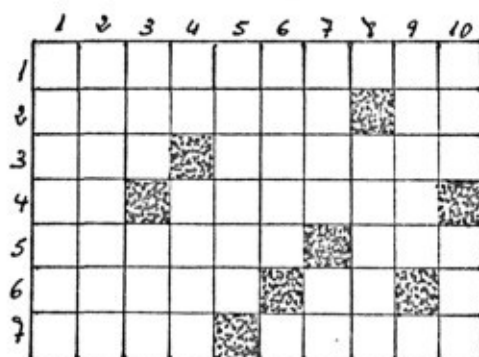
El equipo infantil, a pesar de sus tres preseleccionados, cosa laudable, y a ellos nuestra cordial enhorabuena!, fueron valpuleados en Son Servera, pero en este caso por un fuerte rival, y atestiguada queda la derrota. No por un partido se pierde la liga, y el tesón en ella puesto al final queda demostrado.

Mi comentario de lo acaecido a grandes rasgos durante el mes de Febrero, que no ha sido sino un eslabón más del encadenamiento que el Club Cardassar sigue hasta conseguir el codiciado ascenso para el equipo de II Regional y una clasificación honorífica para los equipos alevines e infantiles.

M. Sureda

si lleu... per m.galmés

HORIZONTALS. - 1-Natura. 2-Que edita. 3-Donar. Temporada llarga de temps sec. 4-Símbol de l'americí. Cartutxera que es porta cenyint la cintura. 5-Acció de dinar. Nom de lletra. 6-Terc. Cinc-cents cinquanta. Consonant. 7-Conjunt de rames tallades. Partícula de pa que es desprèn en partir-lo.

VERTICALS. - 1- Que neda. 2-Arseniat de zinc hidratat. 3-Descàrrega d'una arma de foc. Mot amb què una persona o cosa és coneguda. 4-Antg. la primera nota de l'escala musical. Part de cadascun dels dos membres inferiors de l'home. 5-Humitat de l'atmosfera condensada en forma de gotes a la superfície dels cossos freds. 6-Sorra. Consonant. 7-Sustència resinosa segregada per un insecte que viu en les branques de diversos arbres. Nota musical. 8-Vocal. Peça de metall o altra matèria resistent, en forma de cercol que hom porta al dit. 9-Sedeny. Cinquanta. 10-Cadascuna de les extremitats toràciques dels ocells. Alter.

la musical. Part de cadascun dels dos membres inferiors de l'home. 5-Humitat de l'atmosfera condensada en forma de gotes a la superfície dels cossos freds. 6-Sorra. Consonant. 7-Sustència resinosa segregada per un insecte que viu en les branques de diversos arbres. Nota musical. 8-Vocal. Peça de metall o altra matèria resistent, en forma de cercol que hom porta al dit. 9-Sedeny. Cinquanta. 10-Cadascuna de les extremitats toràciques dels ocells. Alter.

A D E S E R B R E B D
J C D E E G E E N I H
U G E N E R R P N J I
L J L A B B N A A Q J
I N R E U S I T R L L
O R F T Q G O P Q S N
L S C R E Y X N O Z N
X O Ç L T S C G A N L
J E R B R E V O N A S
S E T E R B R E Z A C
O P E L I S A R D N G

Deu mesos de l'any

E N D E V I N A L L A

Vaig néixer dins una penya
i amb foc me daren el ser;
jo guard palcos i cases.
Endevina que puc ser.

F U G A D E V O C A L S

C. M. S. P. T. T. S. S'. S. C. R. V. T.
M. S. G. R. S. S. V. L. D. R. S. B. L. L.

En el dibuix de l'esquerra hi ha set diferències.

SOLUCIONS

++ CUM MES PETIT ES S'ESCARNAVAT, RES
GROSSA VOL DUR SA DOLLA. ++

RAMA N D L L A
D I O N A D L R
D I N A D A E L A
A N A N A N A
D A R S E G A D A
E D I T O R A E L
N A T U R E L E S A

--SON FERRA--

S E T E M B R E
E R M E N D O N
I S O G A
C
C F T C
I E U I
L B B
U G E N E R R
E E
D E S E M B R E

darrera planaFLOR DE CARD

Bolletí-revista del Card,
Centre Cultural de Sant
Llorenç des Cardassar, car-
rer Mn. Galmés, 67.

Febrer de 1981, número 55
Dipòsit legal 765-73

Director: Bartomeu Domen-
ge i Amer.

Cap de redacció: Josep
Cortès i Servera.

TAULA

Portada

2	Agraïment	G. Mesquida
3	Garrot de roure	Bmeu.Matamalas
4	Espipellades	Josep Cortès
5	Els quatre clotets	Guillem Pont
6	La bandera, l'escut...	R. Rosselló
7	Punts i còmes	Rafel Duran
	L'honradesa	Pere Orpí
8	Càrritx	Guillem Nadal
9	Es racó de sa padrina	Joan Rosselló
	Personalitat	Rafel Melis
10	Acords de l'Ajuntament	Josep Cortès
11	De cinema	Felip Blau
12	Costums	F. Clapés
13	Instruments tradicionals	M. Galmés
		Josep Cortès
14	Crònica informal	Josep Cortès
15	Batec	Guillem Quina
		Joan Rosselló
	Val més ...	Popular
16	Objectors de consciència	Grup Mallorca
17	C.D.Cardassar	M. Sureda
18	Si lleu...	M. Galmés
19	Darrera plana	

COL.LABOREN

Tresoreria i difu-
sió: Guillem Quina.

Confecció: Elisa -
bet Nicolau.

Enrevoltar: els
que pillam pel bar.

NOTA

Els articles apa-
reguts en aquesta
revista expressen
únicament l'opi-
nió dels seus pro-
pis autors.

